

uagtet det vistnok maa erkjendes, at den Udvei, som man her har valgt, fordi der ikke var nogen anden, er forbunden med ikke saa Betænkkeligheder. Disse Betænkkeligheder hidrøre navnlig deels fra de Feil og Mangler, som det erkjendes klæbe ved Loven af 1864, og deels fra den Omstændighed, at der nu skal svares Krigsskat af en Indtægt, som man har havt for to Aar siden; dertil kommer, at det mellemliggende Aar 1864 har medført Udgifter, som naturligtviis i høi Grad have forstyrret Manges Formueforhold. Det vil derfor vistnok ogsaa vise sig, at Lovens Gjennemførelse vil støde paa ikke saa practiske Vanskeligheder. Dog er det ikke denne Omstændighed, som jeg har villet tillade mig nærmest at gjøre opmærksom paa, men derimod en anden. Af den høitagtede Finantsminister blev det ved denne Sags 1ste Behandling bemærket, at det vilde være naturligt at bringe den Krigsskat, som Sjælland skal bære, i Compensation med den Krigsskadeserstatning, som vil blive udfreven over hele Kongeriget, og den høitærede Minister har saavel her som andetsteds udtalt, at det var Bestemmelsen, at der ikke skulde opkræves Krigsskat i Sjælland før til October. Regjeringen er derved gaaet ud fra den naturlige Forudsætning, at de Vedkommende ikke skulde betale Krigsskat, før der tillige var givet dem Afgang til at erholde Erstatning for Krigsskade. Udfigten til, at dette kan skee, synes mig imidlertid endnu at være noget tvivlsom og usikkert. Der er hengaaet lang Tid med Indhentelsen af de Oplysninger, som Regjeringen har anseet for nødvendige, førend en Lov herom kunde udarbejdes og forelægges Repræsentationen, og da der nu vil gaae en lang Tid, inden et Lovudkast kan blive udarbejdet, og en saadan Lov kan blive vedtagen af Repræsentationen og stadfæstet af Kongen, og førend derefter de Arbejder, som efter Loven ere nødvendige, kunne blive fuldendte, saa synes det mig i høi Grad tvivlsomt, om der kan have nogen Udsigt til, at de Skadelidte kunne faae nogen Erstatning i indeværende Aar. Der forekommer mig derfor at være Anledning til at rette den Bøn til den ærede Regjering, at den vil holde fast ved den Ansøgnelse, som den tidligere har udtalt, at Krigsskadeerstatningen rettest bør komme

i Compensation med Krigsskatten, idet jeg holder mig forvisset om, at det paa mange Steder vil være umuligt for de Vedkommende at udrede Krigsskatten, uden at en saadan Compensation finder Sted, og det saameget mere, som det nu har stillet sig saaledes, at Regjeringen ikke hidtil har seet sig istand til at give noget Forstud paa den Erstatning, hvorpaa Enkeltmand kunde have Krav; Forstudet er nemlig alene kommet Amtsgommenerne eller de større Kjøbstadsgommener til Gode, paa enkelte Sogne nær; men deraf følger, at Mange, som have lidt for dem sødelige Tab, ikke have faaet nogen Dækning for disse Tab, hvilket naturligtviis har maattet bidrage til, at de ere stillede meget ugunstigt. Det er desuden klart, at en Erstatning, som kommer saa meget sildigt, for en meget stor Deel taber sin Værdi. Jeg vil derfor, inden denne Sag sluttes, tillade mig at rette den Forespørgsel til den ærede Regjering, forsaavidt den maatte finde Anledning til at besvare den, om den ikke fremdeles anseer det for muligt, at de Vedkommende, naar de have Krav paa Krigsskadeserstatning og maatte ønske Udsættelse med Erklæggelsen af deres Krigsskat, maatte kunne erholde en saadan Udsættelse, indtil der aabnes dem Afgang til at erholde denne Erstatning.

Solstein: Jeg maa beklage, at Thinget forrige Gang veltog § 6, da Sockelunds Herred derved er stillet meget uheldigt, idet den Skatteevne, hvoraf det før har været i Besiddelse, derved er bethdelig forringet. Vel har Udvalget ved Endringsforslaget under Nr. 3 taget noget Hensyn dertil ved at foreslaae en Nedsættelse af Skattebeløbet for dette Herred med 15,000 Rd., men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at Forringelsen af Skatteevnen i bemeldte Herred efter de Oplysninger, jeg har faaet fra forskellige Sogne, vil som Følge af Forandringerne i § 6 blive imellem 10 og 1,200,000 Rd. Det er altsaa klart, at 15,000 Rd. kun er en lille Nedsættelse. Forholdstallet 30,000 Rd. vilde derimod komme Sandheden nær, men da det nu har viist sig, at det Underendringsforslag, jeg havde indleveret, ikke kan komme under Afstemning, og da Sagen nu er fredeen saa langt frem, vil jeg haabe, at